

POSTANOWIENIE

Dnia 27 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Wąsek-Wiaderek

w sprawie **M.B.**,
skazanego za czyn z art. 198 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 27 października 2023 r.,
wniosków obrońców skazanego
o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku
z dnia 26 października 2022 r., sygn. akt V Ka 1261/22,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku
z dnia 21 marca 2022 r., sygn. akt II K 433/18,
na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł
wniosków nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Obrońcy M.B. wnieśli do Sądu Najwyższego kasację od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku z dnia 26 października 2022 r., sygn. akt V Ka 1261/22, utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego Gdańsk-Południe w Gdańsku z dnia 21 marca 2022 r., sygn. akt II K 433/18. W ww. postępowaniu M.B. został prawomocnie skazany za czyn z art. 198 k.k., za który wymierzono mu karę 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Oboje obrońcy skazanego zawarli w kasacji wnioski o wstrzymanie wykonania zaskarżonego nim wyroku. Uzasadniając wniosek adw. N.C. powołała się na wagę zarzutów, które w jej ocenie są zasadne oraz stopień prawdopodobieństwa uwzględnienia kasacji, co powinno doprowadzić do uchylenia

zaskarżonego wyroku i uniewinnienia skazanego, a także na fakt, że z tego powodu wykonanie kary pozbawienia wolności powodowałoby dla skazanego nieodwracalne skutki. Podobną argumentację przedstawił r. pr. R.T., który wskazał, że naruszenia i uchybienia, którymi dotknięte jest zaskarżone orzeczenie, są istotne i rażące, a także niesprawiedliwe w stosunku do sytuacji skazanego oraz powołał się na to, że skazany obecnie odbywa karę, jest więc osobą pozbawioną wolności, a każdy kolejny dzień pobytu w izolacji penitencjarnej powoduje dla niego bardzo dolegliwe, negatywne skutki.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wnioski nie zasługują na uwzględnienie.

Wstrzymanie wykonania prawomocnego orzeczenia na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. ma charakter wyjątkowy. O zastosowaniu tej instytucji powinna przesądzać ranga zarzutów kasacyjnych i bardzo wysoki stopień prawdopodobieństwa uchylenia wyroku, przy jednoczesnym uznaniu, że wykonywanie kary przed rozpoznaniem kasacji spowodowałoby dla skazanego wyjątkowo dolegliwe i w zasadzie nieodwracalne skutki (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 2023 r., III KK 645/22).

Dokonywana na potrzeby rozpoznania wniosków analiza kasacji i akt tej sprawy doprowadziła Sąd Najwyższy do konkluzji, że nie ziściły się przesłanki do wstrzymania wykonania wyroku w trybie art. 532 § 1 k.p.k. Dla uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji musiałoby być niemal zbliżone do pewności, oczywistości (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 2021 r., V KK 129/21; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 marca 2021 r., IV KK 103/21) i prowadzić do wniosku o potrzebie uniewinnienia skazanego, względnie umorzenia wobec niego postępowania (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 15 lutego 2018 r., II KK 23/18), ewentualnie wydania innego rozstrzygnięcia, które spowoduje, że wykonywanie kary do czasu rozpoznania kasacji okaże się niesłuszne i odbędzie się z pokrzywdzeniem skazanego. W tej sprawie nie zachodzi przedmiotowa oczywistość i jednoznaczność uchybień sygnalizowanych w kasacji obrońców. Ocena zasadności zarzutów kasacji wymagać będzie analizy dokonywanej na etapie merytorycznego jej rozpoznania na rozprawie.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że nie zachodzą w tej sprawie wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k. Dodać należy, że decyzja w tym względzie w żadnym razie nie przesądza ostatecznego rozstrzygnięcia kwestii zasadności kasacji obrońców skazanego od prawomocnego wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku.

Mając na uwadze powyższe należało orzec jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

(TM)

[ms]